Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda Aurea - Cod. Aug. perg. 256

Jacobus <de Voragine>

[S.l.], [14. Jahrh.]

De sancto Luca

urn:nbn:de:bsz:31-66161

ber. serpens quendam magnum aperte pos
usque in sinum eius ascendit. Cui ipse hoc
insufflaverit ab oratione surrexit. Ple-
ri no orare dicit ei. Scio quod ab initio
creationis tue homines quemquam pluvales in-
quietavi. Sed nunc tu iam e data est potestas.
fine in me quamquam metui. Quo dicto, super
precipitavit eius excellens ad pedes eius
mortuus corruit. Post hec autem dum duo
episcopos discordes sedasset iam stivum se si-
mundum predixit. Circa annos domini D.lxx.

Lucas interpretatur ipse consurgens **De s. luca.**
gens. vel elevans. vel dicitur lucas
a luce. Ipse enim fuit consurgens ab amo-
re mundi. elevans se in amorem dei.
¶ Fuit enim lux eo quod mundum illumi-
navit universum. Mat. v. Vos estis
lux mundi. Lux autem mundi est ipse sol. quod
dicitur lux hec singulari sublimitate. Ecc.
xxvii. Sol oriens in mundo in altissimis
dei. ¶ In aspectu delectabilitate. Ecc. xi.
Dulce lumen et delectabile est oculis vide-
re solem. ¶ In motu velocitate. iii. Esd-
dre iiii. Magna terra est et excelsum celum
et velox cursus solis. ¶ In effectu u-
tilitate. quia secundum philosophum homo generat hominem
et sol. Sic lucas fuit sublimitate
per celestium contemplationem. Delectabilita-
te per dulcem conversationem. ¶ Velocitate
per ferventem predicationem. Utilitate per
doctrine sue descriptionem. ¶ Lucas syrus
natione antiochenus arte medicus.
fuit secundum quosdam unus de lxxii. discipulis.
Sed cum ieronimus dicat eum fuisse discipulum
apostolorum non domini. et glossa super. xxv. exo. no-
tet quod domino predicanti non adhesit. Sed
post resurrectionem eius ad fidem venit.
Magis tenendum est quod non fuit unus de
lxxii. licet aliqui sic fuisse opinati
sunt. Qui tante fuit perfectionis. et vide ut

septime ordinationis fuit. ¶ Et quantum
ad deum. ¶ Et quantum ad proximum. ¶ Et quan-
tum ad se ipsum. et quantum ad suum officium.
Et in signum huius quadruplicis ordinationis
iiii. facies hic describitur. scilicet facies ho-
minis. leonis. bovis. et aquile. quas
ii. dicta animalia habebat iiii. facies et
iiii. pennas. ut dicitur. Eze. i. Et ut hec melius
videantur. ymaginemur aliquid quod habeat
caput quadratum ut lignum quadratum et
in qualibet superficie ymaginemur unam faciem.
A parte anteriori faciem hominis. a dextris
faciem leonis. a sinistris faciem vituli.
A parte posteriori faciem aquile. que facies aqui-
le super alias eminebat propter colli pro-
ductionem quia in ea longum erat ideo dicitur quod
erat desuper. Quodlibet autem eorum iiii. pennas
habuit. Cum enim quodlibet animal quasi quadratum
ymaginemur. et in quadrato sint iiii.
anguli. in quolibet angulo erat una
penna. Per ista iiii. animalia secundum sanctos evangeliste
iiii. significantur. Quorum quilibet habuit
iiii. facies scribendo. scilicet de humanita-
te. passione. resurrectione. et divini-
tate. Singula tamen singulis per quandam a-
ppropriationem attribuuntur. Secundum ieronimum mathe-
us in homine figuratur quia principaliter circa eius hu-
manitatem immoratur. ¶ Et in vitulo
lucas agens in eius sacerdotio. ¶ Marcus
in leone evidentius scribens de resur-
rectione. Catuli enim leonum ut dicitur usque
in diem tertium quasi mortui iacent. Sed rugi-
tu leonis in die tertio excitantur. Et in-
de incepit rugitum predicationis. ¶
Johannes in aquila celsius altius volans
scribens de eius divinitate. Christus autem de quo
scribit omnia ista iiii. fuit. scilicet homo natus
de virgine. vitulus in passione.
leo in resurrectione. aquila in ascensio-
ne. ¶ Phas g. iiii. facies in quibus

designatus est lucas. hic quia alius evangelista ostendit quomodo iiii modis sunt ordinatis. ¶ Nam per faciem hominis ostenditur quod recte fuerint ordinatus quantum ad proximum quod debet esse in tractione mansuetudine actualitate et libertate forti. Homo enim est animal mansuetum et liberale. ¶ Per faciem aquile ostenditur quod recte fuerint ordinatus quantum ad deum quia ideo oculos intellectus domini convertunt per contemplationem. Rostrum affectus ad christum exacuitur per meditationem effectus. Senectus abicitur per bonam consolationem. Aquila enim acuti luminis est ut radium solis irreverberabiliter aspiciat et in altum mirabiliter elevata pisciculos in medio maris videat. Rostrum eius nimis aduncatum ne impediatur in cibo capiendo petre allidit et sic usum cibandi habilem efficit. Senecta in sole acriore solis et in fontem magno impetu se proiciens senectutem abicit. calore solis oculorum caliginem consumit et pennas alleviante. ¶ Per faciem leonis ostenditur quod recte sunt ordinatis quantum ad se quia fuit generositate per honestatem morum conversationis. congnatione per insidiarum hostilium vitationem et passibilitate per afflictionum compassionem. Leo enim est animal generosum quia rex animalium est. Sagax quia vestigia cauda delet quando fugit ne inveniatur. passibile quia quartanam patitur. ¶ Per faciem vituli sive bovis ostenditur quod recte sunt ordinati quantum ad suum officium quia sunt scribe evangelii. Ibi enim morose processit quia incipit a nativitate precursoris et a nativitate et in fancia christi et sic paulatim processit usque ad ultimam suam consummationem. Visar

et incepit quia post alios duos evangelistas ut que illi omiserunt iste suppleret et que sufficienter dixissent omitteret. Circa templum et sacrificium immoratus fuit. Quod patet in principio et in medio et in fine. Bos enim est animal morosum et in ungula scissum. per quod intelligitur discretio immolantium. ¶ Cum generaliter predicatoribus lucas et predictis iiii modis ordinatus fuit melius consilio dicitur ei sicut melius indagere. ¶ Primo igitur ordinatus fuit quantum ad deum. triplici autem ordinatur homo quantum ad deum sive bonum scilicet affectione cogitatione et intentione. affectio debet esse sancta. cogitatio munda et intentio recta. ¶ Affectione igitur sanctus fuit quia sancto spiritu plenus fuit. Ideo in prologo super lucam obiit inquit in bithinia plenus spiritu sancto. ¶ Secundo fuit cogitatione mundus. quia fuit virgo corpore et mente quod notat munditiam cogitationis ipsius. ¶ Tertio fuit in intentione rectus quia in omnibus que faciebat honorem domini querebat. Verbis duobus ultimis dicitur in prologo super actus apostolorum. Sine crimine in virginitate permanens hic quantum ad munditiam cogitationis. Deum maluit servire id est ad honorem domini hic quantum ad rectitudinem intentionis. ¶ Secundo fuit ordinatus quantum ad proximum. Ad proximum autem ordinamur cum ei impendimus quod debemus. Tria autem secundum fratrem richardum de sancto victore quod primo debemus scilicet necessaria pro se nostrum nosse et nostrum velle et ut quartum addatur nostrum agere. Primum posse in subsidiis. nostrum agere in obsequiis. Quantum ad hec iiii ordinatus fuit beatus lucas. ¶ Prodidit enim primo primo suum posse in subsidiis quia post evangelium quod paulo in omnibus tribulationibus suis semper adhesit

et ab eo numquam discedens eidem in pre-
dicationis studium fuit. ii. thi. iiii.
Lucas est mecum solus. Iuxta quod dicit
meam tamquam s. adiutor et defensor
nocetur. qualis sit iste solus precipit in
hoc dicto solus. notandum quod constanter
eidem adhesit. Ieronimus ii. cor. viii. dicit
de luca. Non solum autem sed ordinatus
est ab ecclesiis comes peregrinationis nostre et
¶ Secundo suum velle in consilio. Unde
et suum velle primo tribuit. Cum
doctrinam apostolicam et evangelicam quam
ipse notat ad utilitatem proximorum
conscripsit. De hoc ipse sibi testimonium
perhibet in prologo suo dicens visum
est et mihi assecuto a principio diligen-
ter ex ordine tibi scribere optime theo-
phile. ut agnoscas eorum verborum de quibus
es eruditus veritatem. ¶ Qualiter
probavit suum velle in consilio patet ex il-
lo verbo quod dicit Ieronimus in prologo quod est illa
anime languentis fuit medicina.
¶ Tertio eius velle in desiderio quod patet
ex hoc quod eis salutem eternam desiderav-
it. Col. iiii. Salutat vos lucas
medicus salutat id est eternam salutem ex-
optat. ¶ Quarto est agere in obse-
quiis. quod patet ex hoc quod deo quasi aliquid
peregrinum existimabat. hospicio rece-
pit. et ei omne obsequium hospita-
litatis et caritatis exhibuit. Fuit
enim socius cleophe dum ibat in emaus.
Sicut aliqui dicunt licet ambrosius dicat a-
3 lium fuisse cuius nomen posuit. ¶ Tertio
fuit bene ordinatus quantum ad se ipsum. ti.
ii. s. D. quam optime ordinatus homo
est ad se ipsum et ipsum scilicet faciunt
s. vigens sobrius. actus iustus.
Sensus plenus quod licet eorum secundum ipsum. Et in-
ma dividitur. ¶ Victus namque sob-
rius est. continentia socialis humilis
minimus. ¶ Actus iustus est si fuit
rectus. directus. fructuosus. Actus per
bonam intentionem. directus per simulita-
tem. fructuosus per edificationem. ¶
Sensus plenus erat si fidei nostre sentit domi-
num summe potentem. summe sapientem. sum-
me bonum. ut per potentiam nostram
credamus iuvari in infirmitate. per eius
sapientiam nostram credamus dimitti ignoran- istud certe propter bonum nostrum credamus
tiam. hoc dicit. In hiis omnibus beatus lucas fuit
optime ordinatus. ¶ Primo enim fuit
victum sobrium et hoc triplex. ¶ Quia vixit
continenter. sicut ut tradit Ieronimus de eo
in prologo super lucam. Ipse nec uxorem umquam
habuit nec filios. ¶ Secundo socialis. hoc notatur
in hoc quod dicitur de ipso et cleopha secundum posi-
tam opinionem. Luce. ult. Duo ex
discipulis ibant ipsa die et cetera. Sociali-
tas enim notatur in hoc quod dicitur duo et in hoc
quod dicitur discipulis quasi disciplinati id est bene
morigerati. ¶ Tertio humilis est humilitas
insinuatur in hoc quod nomen socii sui scilicet cle-
ophe expressit et suum tacuit. secundum sententiam
opinionem quorundam lucas ex humi-
litate nomen suum te siluit. ¶ ii. Fuit
actum iustum. quia quidem actus fuit rec-
tus per intentionem. hoc notatur in eo quod est
de eius mortificatione. lugens in suo
corpore per tu nominis amore portavit. Direc-
tus per moderationem. unde in forma bovis
monstratur est quia ungulam findit. per quam
virtus discretionis exprimitur. ¶ Fruc-
tuosus per edificationem. Ideo quippe
fuit precipuus fructuosus quia ab omnibus
karissimus habebatur. unde col. iiii. vocatur
medicus ab apostolis karissimus. Salutat vos
inquit lucas medicus karissimus. ¶ iii. Fuit
sensum plenum. quia credidit et in suo evan-
gelio professus est dominum esse summe potentem su-

me sapientē ⁊ sūme bonū. De duo
bꝫ pmis dic̄. iiij. ca. S. tripebāt ī doc̄
na ei᷒ qꝛ in ptate erat sermo ipi᷒. De.
iij. ps. xviij. ca. nemo bon᷒ nisi sol᷒
ds. Quarto ⁊ ultimo fuit opūe
ordinatus. quē ad suū offiū qꝛ fuit
sedē ei᷒. Iuxta ā ps ql'. ibi fuit ordi
natus. qm ipm suū ei᷒. fulcitur mi
ta uirtute. replet̄ mira utilitate. de
corat̄ mira uenustate. ⁊ autentica
ē mirox auctoritate. ¶ Pmo nāqꝫ
fulcitur mira uirtute. Est ā triplex
uirtus. s. uite. iusticie. ⁊ doctrine. Vir
tus uite ē adequatio man᷒ ad linguā.
Virtus iusticie ad eq̄tio sīne ad cāin.
Virtus doctrine ad eq̄tio rei ad in
tellem. Hac triplici uirtute ipm ei᷒ ful
citur. qꝛ ī ipo ei᷒ h̄ triplex uirtus ap
cet. ¶ Ostendit. n. lucas ⁊ xpm h̄c
triplicē uirtutē in se h̄uisse. ⁊ alios
docuisse. Ostendit ā xpm hāc ui
tutē h̄uisse p testimoniū aduersa
riox. sic ps luc. xxviij. Magr̄ sa
m᷒ qꝛ recte dicis ⁊ recte doces. Ecce
uirtus doctrine. ⁊ n̄ accipis psonā.
Ecce uirtus iusticie. Sꝫ in ueritate ui
ā dei doces. ecce uirtus uite. bona
. n. uita dr̄ uia dei. ¶ Scdo ostēdit
ī ipo suo ei᷒ xpm hāc triplicē uir
tutē docuisse. pmo. n. ibidē docet
uirtus uite. q̄ ɔsistit ī obseruatōe
mandatox dei. vn̄ dr̄. x. c. Diliges
dnm̄ dm̄ ⁊ c̄. h̄ fac ⁊ uiues. It. xv
iij. Iu trogauit eū ⁊ c̄. Quid facie
do uitā eternā possidebo. ⁊ c̄. ⁊ se
quitr̄ mandata nosti. Non occides
⁊ c̄. ¶ Scdo uirtus doctrine. ut quib
dā hac uirtutē doctrine p uerentib᷒
dicebat. xi. c. Ve uob pharisei.
qui decimatis. i. decimandā pdi
catis mentam ⁊ rutā ⁊ omē olus. ⁊
ptitis iudiciū ⁊ caritatē dei. ⁊ c̄. Et
ibi. Ve uob legis ptitis. q̄ tulistis cla
uem sciē. ⁊ c̄. ¶ Iii. uirtus iusticie ostē
dr̄. xx. c. Reddite ḡ q̄ cesaris sunt
cesari. ⁊ q̄ dei s̄ deo. It. xix. Verum
inimicos meos illos q̄ noluerūt me
regnare sr̄ se. adducite huc. ⁊ in
terficite an̄ me. It. xiij. V agit de iu
dicio. v reprobis dāmus ē. Discedi
te a me omēs opariī iniq̄tatis. ¶ Scdo
ē ei᷒ replet̄ mira utilitate. Vn̄
⁊ ille qui scrip sit medic᷒ fuit ad
designandū qꝛ ibidē nob᷒ medici
nā utilissimā ppinauit. ¶ Est ā
triplex medicina. s. curatiua. pser
uatiua. ⁊ melioratiua. Hāc triplicem
medicinā ub᷒ lucas ī suo ei᷒ celestē
medicū ostēdit ppinasse. ¶ Medi
cina curatiua ē q̄ curat a morbo. ⁊
h̄ ē penitentia q̄ omēs morbos spūa
les curat. Hāc medicinā dic̄ medi
cū celestē nobis exhibuisse cū ait.
iiij. Sanare contritos corde pdicare
captiuis remissionē. It. v. c. non ve
uocare iustos ⁊ c̄. ¶ Medicina me
lioratiua ē q̄ sanitatē auget ⁊ h̄ ē
obseruatio ɔsilior. ɔsilia. n. ho
minē meliorē ⁊ pfectiorē efficiunt.
Hāc medicinā ostēdit ub᷒ medicū
ppinasse. xviij. c. Cū ait. Oīa q̄cū
qꝫ h̄es uende ⁊ da pauperib᷒ ⁊ c̄. It.
vi. c. Ab eo q̄ aufert ē uestimētū ⁊ c̄.
¶ Medicina pseruatiua ē q̄ pser
uat a casu. ⁊ h̄ ē uitatio occonū p
candi. ⁊ malox societatū. Hanc me
dicinā ostēdit medicū dixisse
cū ait. xii. cap. Attendite a ferm
to phariseor. V ē docte malox ɔ
sortia uitate. Vl' pt dici qꝛ ipm

ew̃ uiler. utilitate repletẽ. Cum in
ipo uirtut oĩs sapie ꝯtinetẽ. Vn̄ sic
dic ambr. lucas oĩs sapie uirtutes
ew̃ suu ꝯplectitur hystoẽ. Vocauit n.
naturalia cũ de spũ scõ diuini incarnatõz
extitisse reserauit. Vn̄ et .i. cõr. natu
le doctẽ sapiam ait. Eruite spm tũũ.
et cẽ. Sꝫ cũ docuit tenebras ĩ passioẽ
ẽ factas. tũũ tremuisse. sole radios
abstraxisse. Docuit moralia. cũ ipis
beatitudinib; mores docuit. Docuit in
uisibilia cũ ait. q̃ fidelis ẽ in minĩ
mo. et ĩ maio fidelis ẽ. Sine hac tplica
sapia ipa fides ipm ministiũ tuta
ns ẽẽ n̄ pt. h̄ ẽ naturali. rõnali. et
morali. h̄ ambr. ¶ iij. ẽ ew̃ decora
ĩ nulla uenustate. ii. n. sil. et mod
loq̃di ualde uenustus et decorus
ẽ. Vn̄ h̄ q aliq̃s ĩ dcĩs suis uenu
statẽ et decorẽ teneat. ut s̃ notia q̃
dic aug. i. ut placeat. ut pateat.
et ut moueat. Vt placeat de loq̃
ornate. ut pateat de loq̃ apte. et
ut moueat de loq̃ cũ feruore. hũc
tplicẽ mod̃ hũit lucas. et ĩ scribẽ
do et p̃dicãdo. De duob; p̃ mis. ii.
cor. viii. misimus ã cũ illo frẽm
glo. barnabã uel lucã. ẽ laus ẽ ĩ
ew̃ p õs eccãs. Vn̄ q dr ẽ laus ẽ.
et cẽ. notat q locutus ẽ ordinate ã
li q dr p oms eccĩs. notatẽ q locu
tus ẽ apte. Quod ã cũ feruore locu
tus sit pꝫ ex h̄ q cor ardẽs hũit di
cẽt. Nonne cor nrm ardẽs erat in
nob et cẽ. ¶ Quarto ẽ ew̃ autenti
zatum ultoz auctẽ. m lror q̃ ppe
auctẽ autentizatũ sunt. Qum apte
fuit p̃ ordinatũ. Ier. xxxi. Ecce di
es ueniet dic dñs et fiam domui
isrl̃ et do. iuda fed̃ nouũ. n̄ f̃m pac

tũ q pepigi cũ p̃rib; eoz et cẽ. Sꝫ h̄ ẽ pac
tũ q fiã cũ domo isrl̃. Post dies illos
dicit dñs dabo legẽ meã ĩ uiscib; eoz
et cẽ. ad lrãm loq̃t de doctria ewange
lica. Sꝫ ab filio corroboratũ. Vn̄ dr. ĩ
eodẽ ew̃. xxi. Celũ et tũi transibũt uba
aũ mea n̄ transibũt. iiij. ab spũ scõ ĩ spira
tũ. Vn̄ dic. sõ ĩ plogo sup. lu. q. alio
ĩ stigãte spũ ĩ achaie ptib; h̄ scripsit
ew̃. ¶ iiij. ab angl̃is p̃figuratũ. sꝫ
.ii. p̃figuratũ. ab illo anglõ de q̃ dr. apoc.
xiiii. Vidi anglm uolantẽ p mediũ
celi hñtẽ ew̃ ẽtnũ. Vn̄ aũ ew̃. dr ẽ
nũ q ab ẽtno efficiente. ac q̃ ẽ ẽtn̄.
Vt ẽtnus materialr. ad ẽtna finalr. ĩ
ẽtnũ p̃petualr. ¶ v. a p̃phetis pre
nunciatũ. Vn̄ eze. p̃pha illud ew̃.
p̃nunciauit cũ unũ de aĩalib; fa
cie uituli hñte dic. p q ew̃ luce sig
nat ẽ. ut s̃ dcm ẽ. Sꝫ q̃ dcm ẽ. eze. ii.
se uidisse libz q̃ erat scptus intus
et foris. et ĩ q̃ erat scpta lamentãões.
carmẽ et ve. p h̃ ẽ. n. intell̃r ew̃ lu
ce q scptũ ẽ intꝰ p p̃funditate misti
ce intelligẽtie. et foris p hystorie apti
one. ĩ q̃ ẽ ꝯtinẽ lamtũ passionis.
carmẽ resurrectionis. et ve ẽtne dãp
nationis. sic p. xi. c. ĩ ulta ut po
nitẽ. ¶ vi. a uirgine reseratũ. Vĩgo
. n. bta oĩa ĩ corde suo ꝯferebat. et di
ligent ꝯferebat. ut dr. luc. ii. ut h̄ p
mod̃. scptorib; reseraret. ut dic glo.
ibĩ. Oĩa q̃ de dño ul a dño fcã uel dcã
cognouit. ĩ mente retinebat. Vt cũ tpe
p̃dicande ul scribende incarnatõis ad
uenisset sufficient p ut oĩa gesta po
ssꝫ explicare q̃rentib;. Vn̄ ẽt. sꝫ al
siguãs tẽm q̃ angls nunciauit
be ṽgi ꝯceptũ elizabet ait. ẽ sõ ꝯ
ceptus elizabeth nunciat marie.

ut deum nec salvatoris nec praecursoris e-
doceret adventus. tempore et ordine
teneret. ipsa prius modo quasi semper cum tribus ac
praedicatoribus eius deserere videatur. quae
plene de omnibus apparet. colitur sicut in-
structa in nullis. Credere quod quae eius. eam de
multis inquireret. et ipsa eos certificabat.
et specialiter credo. Verbo lucam quod ad eam
tamquam ad archivum testimonii recurrit. et ab
ea de multis certificatus fuit. Praecipue
de hiis quae solum contabat. sicut de angelica
annuntiatione. et Christi nativitate. et huiusmodi quibus
solus lucas agit. ¶ Septimo ab apostolis in-
timatum. Cum enim lucas non fuit cum Christo
in omnibus actibus et miraculis Christi. ideo suum
evangelium scripsit. secundum quod apostoli qui praesentes fuerant
sibi intimaverunt et retulerunt. Sicut ipse in
prologo suo insinuat dicens. sicut tra-
diderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt
et ministri fuerunt sermonis etc. Cum enim
duplex consueverit ferri testimonium.
scilicet de visis et de auditis. ideo deus ut
ait augustinus duos testes voluit habere
de visis. scilicet matheum et iohannem. et du-
os de auditis. scilicet marcum et lucam. Et quoniam
testimonium quod est de visis firmius et
certius est quam illud quod de auditis. ideo ut
dicit augustinus duo eorum qui sunt de auditis
ponuntur media. tamquam infirmiora
ab illis extremis quae certiora. ut hic
inde fulciantur et roborentur. ¶ Octavo a
paulo mirabiliter approbatum. Sancte eius
mirabiliter approbatum quem ad confirma-
tionem dictorum suorum semper secum adduce-
bat. unde et Ieronimus in libro de viris illustribus.
Quidam suspicantur quotiens paulus
in epistolis suis dicit iuxta evangelium meum de lucae
significare volumine. Sicut et eius mirabi-
liter approbavit. secunda ad corinthios viii. cuius
laus est in evangelio per omnes ecclesias.

Legitur in hystoria antiochena quod dum
christiani qui erant in antiochia multis flagi-
tiis se dedissent. ob scelerum multitudinem
terror famis ac miseria multiplex af-
fligebat eos. Sed cum plene ad deum conversi
fuissent. cuidam apparuit coram in ecclesia sancti mar-
tirie de Tripoli vigilanti vir quidam lucidus
et candidis vestimentis indutus. Et cum quae-
reret quis esset. dixit se esse lucam. qui de anti-
ochia veniat ubi deus militiam celi et a-
postolos et martyres convocavit. ut pro
suis peregrinis pugnent. Christiani confirmati
exercitum turcorum confregerunt.

Crisantus filius polemii
viri illustrissimi. dum fidem christi
edoctus esset. et a patre ad ydola revocari
non posset. iussit eum pater in conclavi reclu-
di et v puellas eidem ut eum seducerent
et blandiciis locari. Qui cum orasset
dominum ne ab ea pessima scilicet carnali con-
cupiscentia superaretur. continuo praedictae puellae
sopno oppresse. nec potum nec cibum sumere
poterant. sed cum educte extitissent. continuo hec
sumebant. Tunc daria virgo prudentissima
deae vestae dicata ornatur ut ad eum
intraret et eum ad cultum revocaret. Quae
in cellam et dixit ad Crisanto de pompa vestium
reprehensa. Respondit se non pro pompa dixisse
sed ut deum et patrem eum lucri faceret sic in-
duitur. Cum igitur Crisantus eam reprehende-
ret quod pro diis illos colerent quos auctores
ipsorum flagitiosos viros et impudicas
feminas affirmaret. Respondit daria
philosophos per nomina horum elementa celasse. Cui
Crisantus: Si unus terram ut deum venerat
et alius ut rusticus arat. plus rustico
quam veniam exhibere placatur. et de ma-
ri et aliis similiter. Tunc crisantus et daria
ab eo quasi sancto spiritu copula iuncti et
carnale matrimonium simulantes. ad christum